УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

БЕОГРАД

Београд, 20. новембар 2015.

ИЗВЕШТАЈ ОПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРКЕ ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

На основу члана 127 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 128 Закона о високом образовању, Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду на седници одржаној 4. новембра 2015. године донело је одлуку којом је именована комисија за оцену подобности докторандкиње **НЕВЕНЕ ЦЕКОВИЋ** и теме докторске дисертације под називом

“ДИСКУРСНИ МАРКЕРИ У ГОВОРНОЈ ПРОДУКЦИЈИ НА ИТАЛИЈАНСКОМ КАО ДРУГОМ ЈЕЗИКУ“

Састав комисије:

1. др Јулијана Вучо, редовна професорка Филолошког факултета Универзитета у Београду
2. др Саша Модерц, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду
3. др Данијела Ђоровић, доценткиња Филозофског факултета Универзитета у Београду

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Невена Цековић је рођена 25. јула 1973. године у Београду. Дипломирала је 1997. године на Катедри за италијански језик и књижевност у Београду, на којој ради од 1999. године у звању вишег лектора за италијански језик.

Као стипендиста, у неколико наврата се стручно усавршавала на италијанским Универзитетима у Венецији, Риму и Милану.

На основу међудржавног споразума, од 2002. до 2004. у својству страног лектора предавала је српски језик на Факултету за стране језике и књижевности Универзитета у Баријy. Три године касније, на Универзитету у Удинама одбранила је мастер рад из области наставе италијанског као другог језика на тему: *Difficoltà di apprendimento dell’italiano L2 da parte dello studente serbo*.

Редовно учествује на домаћим и међународним научним скуповима, објављује научне радове и бави се превођењем.

Члан је Европског удружења лингвиста (Societas linguistica Europaea), а у уже области њених научних интересовања спадају: примењена лингвистика, прагматика, анализа дискурса и корпусна лингвистика.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Ceković, N., Radojević, D. (2015). Didattica con i corpora orali di italiano L2. In C. Ramsey-Portolano (ed.), The Future of Italian Teaching: Media, New Technologies and Multi-Disciplinary Perspectives (pp. 96-106). Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing.

Ceković, N. (2014). I segnali discorsivi nell'interlingua degli studenti universitari di italiano L2. Italica Belgradensia, 2, 93-110.

Ceković-Rakonjac, N. (2013). ITALBEG corpus parlato di italiano L2. Italica Belgradensia, 1, 336-348.

Ceković-Rakonjac, N. (2013). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello morfosintattico (forme e usi di preposizioni, avverbi, numeri, congiunzioni, particelle e verbi). Komunikacija i kultura online, 4 (4), 52-64.

Ceković-Rakonjac, N. (2012). Ortografska transkripcija govornog korpusa ESNAKIT. U A. Vraneš, LJ. Marković, G. Alexander (prir.), Digitalizacija kulturne i naučne baštine, univerzitetski repozitorijumi i učenje na daljinu, vol. 3 (str. 163-182). Beograd: Filološki fakultet.

Ceković-Rakonjac, N. (2012). Difficoltà di apprendimento dei tempi e modi verbali dell'italiano L2 da parte degli apprendenti serbofoni. Philologia, 10, 1-11.

Ceković-Rakonjac, N. (2012). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello morfosintattico (forme e usi di articoli, sostantivi, aggettivi e pronomi). Komunikacija i kultura online, 3 (3), 79-88.

Ceković-Rakonjac, N. (2011). Različiti pristupi definisanju i opisu diskursnih markera. Anali Filološkog fakulteta, 23 (2), 133-153.

Ceković-Rakonjac, N. (2011). Difficoltà di apprendimento dell'italiano L2 da parte dello studente serbo: livello ortografico. Komunikacija i kultura online, 2 (2), 103-114.

Ceković-Rakonjac, N. (2011). Difficoltà di apprendimento dell'italiano serbo: livello fonetico. Filološki pregled, 38 (1), 139-149.

Milićević, M., Nikolić, N., Miličev, D., Trajković, M., Grubić, M., Stoičić, N., Ivković, M., Milutinović, V., Radojević, D., Ceković, N., Moderc, S., Vučo, J., Raspor, Z., Stipčević, N., Desanto, M., Salerno, S., Marsella, M., Cozzolino, A., Capuano, N., Cirilo, F. (2000). Socratenon and its Application to the Learning of Italian Language. In SSGRR 2000 International Conference on Advances in Infrastructure for Electronic Business, Science and Education on the Internet, L'Aquila, Italy, July 31- August 6 2000 [CD-rom].

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију кандидаткиње, комисија сматра да кандидаткиња НЕВЕНА ЦЕКОВИЋ испуњава све услове за израду докторске дисертације.

VОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложена др ЈУЛИЈАНА ВУЧО, редовна професорка Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

1998. Kriteriji za izbor leksike, Obod Cetinje.
2003. *Ogledi iz lingvistike*, Univerzitet Crne Gore, Podgorica, Obod, Cetinje.
2006. U potrazi za sopstvenim modelom dvojezične nastave, *Inovacije u nastavi*, br. 19, Učiteljski fakultet Beograd, str. 41 – 54.
2007. Critical Review of Language Education Policies in Compulsory Primary and Secondary Education in Serbia / Filipović, J. ,Vučo, J. and Djurić, Lj. // Current Issues in Language Planning, Vol. 8:2, str.: 222-242.
2007. Dvojezično obrazovanje- savremene tendencije, Zbornik sa naučnog skupa *Jezik, književnost, politika,* Filozofski fakultet, Univerzitet u Nišu, str. 403 – 410.
2007. Jezici u formalnomobrazovanju u Srbiji, *Srpskijezik i društvenakretanja*, Kragujevac.str. 263-278.
2008. L'insegnamento bilingue - l'italiano veicolare, *Il doppio nella lingua e nella letteratura italiana*, *Studia romanica et anglica zagabriensia*, volume 3, a cura di M. Čale, T. Peruško, S. Roić e A. Iovinelli, FFpr*ess&IIC Zagabria, Zagabria,* str. 797-804.
2008. L'italiano tra le altre lingue in Serbia, *Contesti Adriatici. Studi di italianistica comparata*, ur: V. Kilibarda i J. Vučo , Arcane, Roma, str. 209 – 253.
2008. Foreign Language Policy: The Italian Language in Serbia and Montenegro, *The Romance Balkans* Ur. B. Sikimić. T. Ašić, Serbian Acedemy of Sciences and Arts, Institute for Balkan Studies, str. 375-386,
2008. Srpskimeđustranimjezicima, Zbornikradovasameđunarodnognaučnogskupa, Srpskijezik u (kon)tekstu, Filium, Kragujevac, str.45 – 53.
2009. *Kako se učio jezik. Pogled u istoriju glotodidaktike: od prapočetaka do Drugog svetskog rata*, Filološki fakultet.
2010. From Language Barriers to Social Capital: Serbian as the Language of Education for Romani Children, *Selected Proceedings of the 2008 Second Language Research Forum: Exploring SLA Perspectives, Positions, and Practices*, ur. Matthew T. Prior, Yukiko Watanabe, Sang-Ki Lee, vi+275, Cascadilla Proceedings Project, Somerville, MA, USA, str. 261-275. SaJelenomFilipović i LjiljanomĐuric.
2010. Akademskakompetencija, jezikobrazovanja – srpskiiitalijanski, *Srpskijezikuupotrebi*, ur: M. Kovačević, Filološko - umetničkifakultet, Kragujevac, 427 – 237.
2011. Srpskijezik i jeziciobrazovanja, *Književni (standardni)jezik i jezikknjiževnosti*, Ur: M. Kovačević, FILUM, Kragujevac, str. 279 – 287.
2011. Bilingual education: the road to multilingualism*FLTAL 2011 Proceedings, Linguistic and Cultural Diversity within Learning Communities: Cross-cultural and Trans-national Perspectives*, Sarajevo.Sa Katarinom Zavišin.
2011. Studiare in una lingua straniera, *Italica belgradensia*, numero speciale, studi in onore di Ivan Klajn, Filološki fakultet, Univerzitet u Beogradu, Katedra za italijanski jezik i književnost, Beograd
2011. O jeziku obrazovanja manjinskih zajednica u Srbiji, Status tujih in drugih jezikov, *Med politiko in stvarnostji. Jezikovna situacija v novonastalih drzavah bivse Jugoslavije*, ur.

Vesna P. Hadži, Tatjana Balazzic Bulc,Vojko Gorjanc, Filozofska fakulteta, Ljubljana, str. 249-265.

2012. Language policy and planing in Serbia: language managementand language leadership (Jezička politika u Srbiji: menadžment jezika i liderstvo u jeziku), Anali Filološkog fakulteta, knjiga XXIV, sveska II, Filološki fakultet, Beograd, str. 9 – 32, 2013. саЈеленомФилиповић

2013. Serbian roadmap toward European plurilingualism, *Actualizaciones en Cominicaciòn Social*, Volumen I, Ediciones Centro de Linguistica Aplicada, Santiago de Cuba, ISBN 978-959-7174-22-6, str. 157 – 160, саЈеленомФилиповић

2013. Small area languages in global academic settings, *Actualizaciones en Cominicaciòn Social*, Volumen I, Ediciones Centro de Linguistica Aplicada, Santiago de Cuba, ISBN 978-959-7174-22-6, str. 136 – 139, саЈеленомФилиповић

2013. Ефикасност CLIL-а уакадемскојнаставијезика, књижевностиикултуре (студијаслучаја), Српскијезик XVIII, Београд, Друштвозасрпскијезик, стр. 357 – 378, саЈеленомФилиповићиЉиљаномМарковић.

2013. НекиаспектиразвијањавештинавишејезичностиивишекултурноопштењаученикаКултуреудијалогу, Филолошкифакултет, Београд, саКатариномЗавишин.

2014. Dvojezična nastava stranih jezika u Srbiji, Filipović Jelena & Olivera Durbaba (eds.). *Jezici u obrazovanju i jezičke obrazovne politike*. Beograd: Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu/Čigoja, str. 107 – 152.

2014. Jezička obrazovna politika i obrazovanje nacionalnih manjina u Evropi sa posebnim osvrtom na romsku populaciju, Filipović Jelena & Olivera Durbaba (eds.). *Jezici u obrazovanju i jezičke obrazovne politike*. Beograd: Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu/Čigoja, str. (sa Jelenom Filipović), str. 169 – 185.

2015. Italian in the Adriatic Mirror, L'Italia allo specchio. Linguaggi e identità italiane nel mondo. Ur. Fabio Finotti i Marina Johnston, Marsilio Editori, Venezia, 425 – 434.

2015. Пицца naša nasušna, Језици и културе у времену и простору, III, Тематски зборник, Ур: Снежана Гудурић и Марија Стефановић, Нови Сад, 2014, филозофски факултет у Новом Саду, стр. 11-18.

2015. „Како до српског као наследног" Српски језик, књижевност, уметност: зборник радова са IX међународног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, уредници Милош Ковачевић и Јелена Петковић. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 435-441.

2015. Dalle raccomandazioni alla realtà: plurilinguismo e pluriculturalismo a scuola?, in Bruno C., Casini S., Gallina F., Siebetcheu R. (a cura di), Plurilinguismo / Sintassi. Atti del XLVI Congresso Internazionale di Studi della Società di Linguistica Italiana (SLI), Roma, Bulzoni editore, pp. 99-110, (Са Катарином Завишин)

2015. ICT in Task-Based Language Learning – Analyzing a Lesson Plan in PETALL Project, ICT for Language Learning, Conference Proceedings, International Conference Libreriauniversitaria.it Edizioni, Webster srl, Padova, str. 148 – 151 (СаДанијеломМанић)

Комисија сматра да ПРОФ. ДР ЈУЛИЈАНА ВУЧО испуњава све услове за менторку ове докторске дисертације за област:

ИТАЛИЈАНИСТИКА, ПРИМЕЊЕНА ЛИНГВИСТИКА (УСВАЈАЊЕ ДРУГОГ ЈЕЗИКА, МЕТОДИКА НАСТАВЕ ДРУГОГ ЈЕЗИКА)

VIОЦЕНА ФОРМУЛАЦИЈЕ НАЗИВА ТЕЗЕ

Комисија закључује да је радни назив тезе "ДИСКУРСНИ МАРКЕРИ У ГОВОРНОЈ ПРОДУКЦИЈИ НА ИТАЛИЈАНСКОМ КАО ДРУГОМ ЈЕЗИКУ" прикладан и да добро репрезентујесуштину предложене теме истраживања.

VIIОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

Предмет дисетрације

Предмет овог истраживања су дискурсни маркери и процес њиховог учења и усвајања у италијанском као другом језику код србофоних ученика. Дискурсни маркери (нпр. ***овај, знаш, дакле;*** итал. ***segnali discorsivi: allora, diciamo, insomma, ecco;*** енгл. ***discourse markers: well, you know, so),*** представљају битно обележје разговорног језика и од седамдесетих година XX века налазе се у жижи лингвистичких проучавања из бројних области: анализе дискурса и конверзације, етнометодологије, текстуалне лингвистике, социолингвистике, психолингвистике, прагматике, семантике, као и примењене, когнитивне, корпусне и интеракционе лингвистике.

Упркос бројним и разноврсним приступима проучавању маркера (нпр. дискурсном (Schiffrin 1987, 2001), прагматичком (Bazzanella 1994a, 1995, 2006, 2008), прагматичко-граматичком (Fraser 1999, 2006), текстуалном (Berretta 1984, 1994), семантичком (Khachaturyan 2011, Mosegaard Hansen 1998), когнитивном (Blakemoore 1992, 2002), когнитивно-интеракционом (Jucker & Smith 1998), до те мере да одређени аутори (Fraser 1998b: 301; уп. Bazzanella & Borreguero Zuloaga 2011: 8) говоре о изучавању маркера као о тржишту у лингвистици које годишње продукује на десетине чланака и које је у сталном порасту), и даље није постигнут јединствен теоријски став по питању како њиховог терминолошког одређења, тако и дефиниције, функционалне дескрипције и класификације. Како год их назвали, а по нашим сазнањима (уп. Ceković-Rakonjac 2011) у оптицају је по двадесетак термина у енглеском, италијанском и српском језику, неспорна је њихова изузетна учесталост у разговорном језику (уп. Frank-Job 2006, Licari & Stame 1988, Altenberg 1990, Svartvik 1980, Luke 1987), као и значајна улога у прагматичкој структури говорне интеракције. Дискурсним маркерима се, наиме, приписују многоструке функције, углавном на интеракционом и метатекстуалном нивоу, нпр. узимање и уступање речи, контрола пријема, прекидање, потврђивање пажње, структурирање дискурса (Bazzanella 1994a, 1995; уп. Berretta 1994; Aijmer 2002; Brinton 1996; Müller 2005; Nigoević 2010), а у њихове опште одлике обично се убрајају: полифункционалност, граматичка хетерогеност, не доприношење пропозиционом садржају исказа, зависност од језичког и ситуационог контекста (уп. нпр. Bazzanella 1995, 2006; Schiffrin 1987, 2001; Jucker & Ziv 1998; Fraser 1999, 2006, 2009).

Као последица недовољно јасног теоријског статуса дискурсних маркера, примењена лингвистика и теорија усвајања другог језика тек у новије време показују будније интересовање за ову језичку појаву које, међутим, још није уродило

дефинитивним одговорима на питања када се и како усвајају маркери, и како их подучавати.

Кључна за употребу ових разговорних елемената у другом језику јесте прагматичко-дискурсна компетенција, тј. способност функционалне употребе језика у контексту (up. Council of Europe 2001; Hymes 1972; Canale & Swain 1980; Bachman 1990; Celce-Murcia, Dörney & Thurrell 1995) и једна од поткомпоненти учеикове комуникативне компетенције. Према комуникативним приступима у глотодидактици (Widdowson 1978; Savignon 1983), циљ наставе јесте да омогући стицање управо комуникативне компетенције која на најбољи начин може послужити ученниковим потребама. Такве потребе подразумевају и употребу одговарајућих форми и функција дискурсних маркера кроз ученикову вештину говорне продукције и интеракције у другом језику (Bygate 1987), као значајан фактор у остваривању природности и флуентности усменог изражавања, постизању кохерентности и кохезивности, управљању интеракцијом, односно приближавању дометима матерњег говорника и функцијама које маркери врше у циљном језику. Насупрот томе, непримерено владање маркерима у циљном језику од стране нематерњег говорника осим тога што може бити јасан показатељ дефицита у компетенцији, као и недостатка језичке учтивости, може довести и до неспоразума у комуникацији.

Резултати досадашњих студија о дискурсним маркерима у другом језику (уп. нпр. Brigetti & Licari 1987, Fellin & Pugliese 1994, Bardel 2003, Ferraris 2004, Andorno 2007, Guil et al. 2008, Bini & Pernas 2008, Nigoević & Sučić 2011, Jafrancesco 2015, Wildner-Basset 1986, Hays 1992, House 1996, Yoshimi 2001, Jones 2011), указују, између осталог, да се они тешко и касно усвајају, као и да их ученици ређе користе и у мање разноврсним прагматичким функцијама него што то чине матерњи говорници (уп. Romero Trillo 2002; Müller 2004, 2005; Fung & Carter 2007). И даље, међутим, недостаје већи број емпиријских студија, нарочито експерименталних којих на тему италијанског као другог језика према нашим сазнањима готово да и нема, нити нам је познато да се иједно од постојећих истраживања бави усвајањем италијанских маркера код србофоних ученика. Такве студије бациле би светло на начин на који се ови елементи усвајају и употребљавају од стране нематерњих говорника, и то везано превасходно за обим и разноврсност форми, као и за развој и реализацију функција које маркери врше у интеракцији (Romero Trillo 2002: 774; Fung & Carter 2007: 410).

Циљистраживања, хипотезеиочекиванирезултати

Емпиријски део рада почива на пилот-студији и истраживању експерименталног карактера, чије упориште чини корпус транскрибоване говорне (дијалошке и монолошке) продукције србофоних студената Катедре за италијански језик и књижевност Филолошког факултета у Београду.

Први циљ рада састоји се у скретању пажње на неопходност систематског приступа дискурсним маркерима у дидактици италијанског као другог језика, нарочито у погледу сензибилизације кључних актера наставног процеса о учесталости и важности маркера, као и о њиховим многоструким функцијама у циљном језику.

Полазећи од хипотезе да овим елементима није посвећено довољно пажње у наставном процесу, очекивано је да ће у раду бити издвојен незнатан број уџбеника и силабуса италијанског као другог језика у којима су они експлицитно третирани, као и да

ће бити идентификоване методе и технике погодне за реализацију систематског дидактичког приступа.

Други циљ тиче се покушаја установљавања репертоара форми и функција дискурсних маркера у међујезику, као и њиховог довођења у везу са нивоима знања у италијанском као другом језику.

Хипотеза је да постоји секвенцијални редослед у усвајању маркера, да са порастом компетенције расте и обим различитих форми које ученик употребљава, односно да је употреба ових елемената на Б2 нивоу компетенције (према Заједничком европском оквиру, Council of Europe 2001) сведена на ограничен број форми, а да је од нивоа Б2+ присутна њихова расноврсност. Хипотеза је и да ће, за разлику од ученика на нижем нивоу компетенције који влада веома учесталим формама, ученик на вишим нивоима успети да овлада и оним мање фреквентним. Претпоставка је и да са порастом компетенције ученик примереније влада маркерима тј. боље их контролише и ефикасније користи, правећи мање грешака у њиховој употреби. Имајући наведено у виду, очекивано је да ће у раду бити утврђен потенцијални репертоар конкретних форми и функција у међујезику ученика италијанског, као и да ће бити установљено постојање корелације између одређених форми или функција дискурсних маркера с једне, и датих нивоа знања у другом језику (почетном, средњем и напредном), с друге стране. Сем тога, очекивано је и да ће бити сугерисан ниво компетенције у другом језику погодан за реализацију циљане дидактичке интервенције фокусиране на дискурсне маркере.

На тај начин биће постављени темељи за реализацију трећег циља, чију окосницу чини спровођење једне ефикасне интервенције, с прецизно утврђеним формама и функцијама дискурсних маркера који би се уврстили у наставни процес на одговарајућем, циљном нивоу знања. С тим у вези, истражиће се утицај подучавања дискурсних маркера на пољу говорне продукције србофоних студената италијанског као другог језика, односно испитаће се ефикасност лонгитудиналног експлицитног оквира у подучавању маркера у поређењу са одсуством циљаних инструкција.

На основу хипотезе да је давање инструкција делотворније од изостанка инструкција и фокуса на циљне одлике другог језика, очекивано је да ће експериментална група испитаника, подвргнута експлицитном инпуту с фокусом на одабране форме и функције маркера у циљном језику, надмашити ону контролну, лишену таквих инструкција, употребом већег броја и ширег обима форми и функција дискурсних маркера у својој говорној продукцији. Анализа форми и функција маркера употребљених од стране испитаника, показаће, како се очекује, да излагање експлицитном инпуту фокусираном на дискурсне маркере доприноси њиховој примеренијој употреби у оквиру ученикове продуктивне говорне вештине, односно да позитивно утиче на квалитет и квантитет ових разговорних елемената у продукцији испитаника.

План рада и методе истраживања

Рад ће се састојати из неколико делова.

У првом од њих, након уводних напомена кандидаткиња Цековић ће излагати о почецима и актуелном статусу проучавања дискурсних маркера у науци о језику, те дефинисања циљева и метода овог истраживања, биће размотрен широк дијапазон термина којима се одређује предмет рада и одабран онај референтни.

У наредном делу, предочиће постојећи теоријски оквир лингвистичких проучавања дискурсних маркера из синхронијске перспективе представљањем одабраних, утицајних

приступа маркерима у релевантној литератури везаној за енглески (нпр. приступ Д. Шифрин (Schiffrin 1987, 2001) са становишта кохеренције у дискурсу, граматичко-прагматички приступ Б. Фрејзера (Fraser 1999, 2006), приступ Д. Блејкмур (Blakemoore 1992, 2002) с аспекта теорије релевантности, и др.) и за италијански језик (нпр. приступ М. Берете (Berretta 1984, 1994) из угла текстуалне лингвистике, затим семантички приступ Е. Хачатурјан (Khachaturyan 2011), приступ К. Бацанеле (Bazzanella 1994a, 1995, 2006, 2008) из перспективе прагматике, и др.). Кроз сумирање разлика и сличности међу приказаним приступима и с посебним фокусом на разговорни језик, указаће се на опште одлике маркера, њихово разликовање од осталих категорија, видове дефинисања, описивања функција и класификовања, како би се ова језичка појава сместила најпре у одговарајуће теоријске оквире. Уједно, биће одабран референтни приступ и функционална класификација на којима ће почивати рад, а то је прагматички приступ К. Бацанеле, као најцеловитији понуђени опис маркера у италијанском језику.

Емпиријски оквири ће бити понуђени у трећем делу, увидом у досадашње радове на ову тему из домена учења/усвајања енглеског и италијанског као другог језика. Анализа теоријско-методолошких претпоставки тих истраживања омогућиће стицање увида у њихов обим и достигнућа, али и недостатке, у циљу конципирања даљег истраживања на тим основама. Штавише, анализа резултата тих студија о заступљености форми и функција у међујезику послужиће преиспитавању полазних претпоставки по том питању у овом раду. Биће извршена и анализа присуства маркера у дидактичким материјалима: откриће се у ком виду и у којој мери су присутни у релевантним уџбеницима за учење италијанског и биће донет суд о томе да ли се постојећи начин презентовања ове грађе, као битан фактор наставног процеса, може сматрати и одговарајућим за њено успешно усвајање.

Четврти део тезе представља приказ пилот-студије, која првенствено служи да се у ужем обиму постави темељ главног истраживања и да се за његову примену одабере циљни ниво компетенције у италијанском као другом језику, али и да се на основу добијених резултата сугерише потенцијални репертоар форми и функција маркера у међујезику. С тим у вези, биће понуђен и опис корпуса на коме теза почива, као и теоријских и методолошких претпоставки везаних за његов настанак (систем транскрипције, елицитације података, и др.). Тиме ће рад добити мултидисциплинаран карактер, настао укрштањем прагматичке, глотодидактичке и корпусне перспективе.

У петом делу предочиће се експериментално истраживање, које се састоји у примени дидактичке интервенције фокусиране на дискурсне маркере у настави италијанског као страног језика на академском нивоу. Уз опис релевантних чинилаца у поставци истраживања (учесници, инструменти, процедуре), презентоваће се резултати добијени из аудио снимака говорног материјала транскрибованог у складу са одабраним, одговарајућим нормама и приступиће се њиховој анализи кроз примену квалитативне методе са елементима квантитативних метода.

На резултате и закључке који произилазе из те анализе кандидаткиња Цековић ће указати се у завршном делу, где ће се верификовати полазне претпоставке и уједно понудити смернице за будуће радове на ову тему.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

БИБЛИОГРАФИЈА ПРЕЛИМИНАРНИХ ИСТРАЖИВАЊА

Aijmer, K. (2002). English Discourse Particles. Evidence from a corpus. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins.

Altenberg, B. (1990). Spoken English and the dictionary. In J. Svartvik (ed.), The London-Lund Corpus of Spoken English: Description and research (pp. 193-211). Lund: Lund University Press.

Andersen, R. (1990). Models, Processes, Principles and Strategies: Second language Acquisition Inside and Outside the Classroom. In B. VanPatten & J. Lee (eds.), Second Language Acquisition/Foreign Language Learning (pp. 45-68). Clevendon: Multilingual Matters.

Andorno, C. (2007). Apprendere il lessico: elaborazione di segnali discorsivi (sì, no, così). In M. Chini, P. Desideri, M. E. Favilla & G. Pallotti (eds.), Atti del 6º Congresso Internazionale dell'Associazione Italiana di Linguistica Applicata. Imparare una lingua: recenti sviluppi teorici e proposte applicative, Napoli 9-10 febbraio 2006 (pp. 95-121). Perugia: Guerra.

Bachman, L. F. (1990). Fundamental considerations in language testing. Oxford: Oxford University Press.

Badurina, L. (2008). Između redaka: studije o tekstu i diskursu. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada.

Bardel, C. (2003). I segnali discorsivi nell'acquisizione dell'italiano L2. In C. Crocco, R. Savy & F. Cutugno (eds.), API: Archivio del Parlato Italiano [DVD]. Napoli: Multimedia press.

Barki, P., Gorelli, S., Sergiacomo, M. P., Machetti, S. & Strambi, B. (2003). Valutare e certificare l'italiano di stranieri. I livelli inizali. Perugia: Guerra

Barni, M., Balboni, P., Benucci, A., Biotti, F., Ciancio, S., Cini, L., Diadori, P., La Scala, M. P., Maggini, M., Peccianti, M. C., Semplici, S., Troncarelli, D., Vignozzi, L. (1995). Curricolo di italiano per stranieri. Roma: Bonacci.

Bazzanella, C. (1985). L'uso dei connettivi nel parlato: alcune proposte. In A. Franchi De Bellis & L. M. Savoia (eds.), Sintassi e morfologia della lingua italiana d'uso. Teorie e applicazioni descrittive. Atti del XVII Congresso Internazionale di Studi, SLI (pp. 83-94). Roma: Bulzoni.

Bazzanella, C. (1990). Phatic connectives as interactional clues in contemporary spoken Italian. Journal of Pragmatics, 14, 629-647.

Bazzanella, C. (1994a). Le facce del parlare. Un approccio pragmatico all'italiano parlato. Firenze: La Nuova Italia.

Bazzanella, C. (1994b). Gli indicatori fàtici nella interazione scolastica. In F. Orletti (ed.), Fra conversazione e discorso. L'analisi dell'interazione verbale (pp. 233-243). Roma: Carocci editore.

Bazzanella, C. (1995). I segnali discorsivi. In L. Renzi, G. Salvi & A. Cardinaletti (eds.), Grande grammatica italiana di consultazione, vol. III (pp. 225-257). Bologna: Il Mulino.

Bazzanella, C. (2001a). Segnali discorsivi e contesto. In W. Heinrich, C. Heiss & M. Soffritti (eds.), Modalità e Substandard. Atti del Convegno Internazionale, Forlì 26-27 ottobre 2000 (pp. 41-64). Bologna: CLUEB.

Bazzanella, C. (2001b). I segnali discorsivi nel parlato e nello scritto. In M. Dardano, A. Pelo & A. Stefinlongo (eds.), Scritto e parlato. Metodi, testi e contesti. Atti del Colloquio Internazionale di Studi (pp. 79-97). Roma: Aracne.

Bazzanella, C. (2005). Segnali discorsivi e sviluppi conversazionali. In F. Albano Leoni & R. Giordano (eds.), Italiano parlato. Analisi di un dialogo (pp. 137-157). Napoli: Liguori.

Bazzanella, C. (2006). Discourse markers in Italian: towards a "compositional" meaning. In K. Fischer (ed.), Approaches to Discourse Particles, vol. 1 (pp. 449-465). Oxford: Elsevier.

Bazzanella, C. (2008). Linguistica e pragmatica del linguaggio. Un□ introduzione. Roma-Bari: Gius. Laterza & Figli Spa.

Bazzanella, C. (2010). I segnali discorsivi. In L. Renzi & G. Salvi (eds.), Italant. Grammatica dell□ italiano antico (pp. 1339-1357). Bologna: Il Mulino.

Bazzanella, C. (2011). I segnali discorsivi. In R. Simone, G. Berruto & P. D□ Achille (eds.), Enciclopedia dell□ italiano, vol. II (pp. 1303-1305). Roma: Istituto dell□ Enciclopedia italiana G. Treccani.

Bazzanella, C. & Borreguero Zuloaga, M. (2011). □ Allora□ e □ entonces□ : problemi teorici e dati empirici. Oslo Studies in Language, 3 (1), 7-45.

Bazzanella, C., Bosco, C., Gili Fivela, B., Miecznikowski, J. & Tini Brunozzi, F. (2008). Segnali discorsivi e tipi di interazione. In C. Bosisio, B. Cambiaghi, E. Piemontese & F. Santulli (eds.), Aspetti linguistici della comunicazione pubblica e istituzionale (pp. 239-265). Perugia: Guerra.

Bazzanella, C. & Di Blasi, P. (1982). Qualche ipotesi sulla coesione nel parlato. In E. Lugarini (ed.), Insegnare la lingua. Parlare e scrivere (pp. 105-125). Milano: Mondadori.

Berretta, M. (1984). Connettivi testuali in italiano e pianificazione del discorso. In L. Coveri (ed.), Linguistica testuale. Atti del XV Congresso Internazionale di Studi, SLI, Genova-Santa Margherita Ligure 8-10 maggio 1981 (pp. 237-254). Roma: Bulzoni.

Berretta, M. (1994). Il parlato italiano contemporaneo. In L. Serianni & P. Trifone (eds.), Storia della lingua italiana, vol. II (pp. 239-270) . Torino: Giulio Einaudi.

Berruto, G. (1985). Per una caratterizzazione del parlato: l□ italiano parlato ha un□ altra grammatica? In G. Holtus & E. Radtke (eds.), Gesprochenes Italienisch in Geschichte und Gegenwart (pp. 120-153). Tübingen: Gunter Narr Verlag.

Bertuccelli Papi, M. (1993). Che cos'è la pragmatica. Milano: Bompiani.

Bianchi, C. (2003). Pragmatica del linguaggio. Bari: Laterza.

Biber, D. (1988). Variation across speech and writing. Cambridge: Cambridge University Press.

Bini, M., & Pernas, A. (2008). Marcadores discursivos en los primeros estadios de adquisición del italiano L2. In R. Monroy & A. Sánches (eds.), 25 años de Lingüística

Aplicada en España: hitos y retos, Actas del VI Congreso de la Asociación Española de Lingüística Aplicada (pp. 25- 32). Murcia: Editum.

Blagojević, S. (2012). How to help a reader through an academic article? Signalling devices in research articles written by English and Serbian academics. Facta Universitatis. Linguistics and Literature, 10 (2), 79-87.

Blakemoore, D. (1992). Understanding utterances: an introduction to pragmatics. Oxford: Blackwell.

Blakemoore, D. (2002). Relevance and Linguistic Meaning: The Semantics and Pragmatics of Discourse Markers. Cambridge: Cambridge University Press.

Blakemoore, D. (2004). Discourse markers. In L. R. Horn & G. Ward (eds.), The Handbook of Pragmatics (pp. 221-240). Oxford: Blackwell Publishing.

Brigetti, C., & Licari, C. (1987). "Magari": per una sensibilizzazione all'uso di alcuni connettori nella didattica della lingua italiana per stranieri. In C. G. Cecioni & G. Del Lungo Camiciotti (eds.), Lingua letteraria e lingua dei media nell'italiano contemporaneo (pp. 62-74). Firenze: Le Monnier.

Brinton, L. (1996). Pragmatic Markers in English: Grammaticalization and Discourse Functions. Berlin/New York: Mouton de Gruyter.

Brown, P. & Levinson, S. (1987). Politeness: some universals in language use. Cambridge: Cambridge University Press.

Bustorf, W. (1974). Riflessioni sui cosiddetti riempitivi italiani. In M. Medici & A. Sangregorio (eds.), Fenomeni morfologici e sintattici nell'italiano contemporaneo. Atti del Sesto Congresso Internazionale di Studi, SLI, Roma 4-6 settembre 1972 (pp. 21-25). Roma: Bulzoni.

Bygate, M. (1987). Speaking. Oxford: Oxford University Press.

Canale, M. & Swain M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. Applied Linguistics, 1, 1-47.

Carlsen, C. (2010). Discourse connectives across CEFR-levels: A corpus based study. In I. Bartning, M. Martin & I. Vedder (eds.), Communicative proficiency and linguistic development: intersections between SLA and language testing research (pp. 191-209). No place: European Second Language Association.

Cazden, C. (2001). Classroom discourse. The Language of Teaching and Learning. Portsmouth: Heinemann.

Ceković-Rakonjac, N. (2011). Različiti pristupi definisanju i opisu diskursnih markera. Anali Filološkog fakulteta, 23 (2), 133-153.

Celce-Murcia, M., Dörney, Z. & Thurrell, S. (1995). Communicative Competence: A Pedagogically Motivated Model with Content Specifications. Issues in Applied Linguistics, 6 (2), 5-35.

Ciliberti, A. (1994). Manuale di glottodidattica: per una cultura dell'insegnamento linguistico. Firenze: La Nuova Italia.

Consiglio d'Europa (2002). Quadro comune europeo di riferimento per le lingue: apprendimento, insegnamento, valutazione. Milano: La Nuova Italia-Oxford.

Council of Europe (2001). Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment. Cambridge: Cambridge University Press.

Cresti, E. (2000). Corpus di italiano parlato. Firenze: Accademia della Crusca.

Dardano, M. (1994). Profilo dell'italiano contemporaneo. In L. Serianni & P. Trifone (eds.), Storia della lingua italiana, vol. II (pp. 343-430). Torino: Giulio Einaudi.

Dedaić, M. & Mišković-Luković, M. (eds.) (2010). South Slavic Discourse Particles. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins.

De Mauro, T. (1980). Guida all'uso delle parole. Roma: Editori Riuniti.

De Mauro, T., Mancini, F., Vedovelli, M. & Voghera, M. (1993). Lessico di frequenza dell'italiano parlato. Milano: Etaslibri.

Fele, G. & Paoletti, I. (2003). L'interazione in classe. Bologna: Il Mulino.

Fellin, L. & Pugliese, R. (1994). I connettivi e i segnali discorsivi nell'apprendimento dell'italiano per scopi accademici in studenti di scambio internazionale. In A. G. Ramat & M. Vedovelli (eds.), Italiano lingua Seconda/Lingua Straniera. Atti del XXVI Congresso Internazionale di Studi, SLI, 34 (pp. 379-389). Roma: Bulzoni.

Ferraris, S. (2004). Come usano ma gli apprendenti di italiano L1 e L2? In G. Bernini, G. Ferrari & M. Pavesi (eds.), Atti del 3° congresso di studi dell'Associazione Italiana di Linguistica Applicata, Perugia 21-22 febbraio 2002 (pp. 73-89). Perugia: Guerra Edizioni.

Fischer, K. (ed.) (2006). Approaches to Discourse Particles, vol. 1. Oxford: Elsevier.

Frank-Job, B. (2006). A dynamic-interactional approach to discourse markers. In K. Fischer (ed.), Approaches to Discourse Particles, vol. 1 (pp. 359-374). Oxford: Elsevier.

Fraser, B. (1990). An approach to discourse markers. Journal of Pragmatics, 14, 383–395.

Fraser, B. (1996). Pragmatic markers. Pragmatics, 6 (2), 167-190.

Fraser, B. (1998a). Discourse markers. In J. L. Mey & R. E. Asher (eds.), Concise Encyclopedia of Pragmatics (pp. 256-257). Amsterdam: Elsevier.

Fraser, B. (1998b). Contrastive Discourse Markers in English. In A. Jucker & Y. Ziv (eds.), Discourse markers: Description and Theory (pp. 301-326). Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins.

Fraser, B. (1999). What are discourse markers? Journal of Pragmatics, 31, 931–952.

Fraser, B. (2006). Towards a theory of discourse markers. In K. Fischer (ed.), Approaches to Discourse Particles, vol. 1 (pp. 189-204). Oxford: Elsevier.

Fraser, B. (2009). Topic orientation markers. Journal of Pragmatics, 41, 892–898.

Fung, L. & Carter, R. (2007). Discourse Markers and Spoken English: Native and Learner Use in Pedagogic Settings. Applied Linguistics, 28 (3), 410-439.

GISCEL Lombardia (ed.) (1986). Imparare parlando. Lecce: Milella.

Givón, T. (1989). Mind, code and context. Essays in Pragmatics. Hillsdale: Erlbaum.

Glovacki-Bernardi, Z. (2004). O tekstu. Zagreb: Školska knjiga.

Goffman, E. (1967). Interactional Ritual: Essays on the Face-to-Face Behaviour. New York: Doubleday.

Grice, H. P. (1989). Studies in the Way of Words. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Guil, P., Bazzanella, C., Bini, M., Pernas, P., Gil, T., Borreguero, M., Pernas, A., Kondo, C. M. & Gillani, E. (2008). Marcadores discursivos y cortesía lingüística en la interacción de aprendices de italiano L2. In A. Briz, A. Hidalgo, M. Albelda, J. Contreras & N. Hernández Flores (eds.), Cortesía y conversación: de lo escrito a lo oral. Actas del III Congreso Internacional del Programa EDICE (pp. 711-729). València: Universitat de València.

Halliday, M. A. K. & Hasan, R. (1976). Cohesion in English. London: Longman.

Hays, P. R. (1992). Discourse markers and L2 acquisition. Papers in Applied Linguistics-Michigan, 7, 24-34.

Hellermann, J. & Vergun, A. (2007). Language which is not taught: The discourse marker use of beginning adult learners of English. Journal of Pragmatics, 39, 157–179.

House, J. (1996). Developing pragmatic fluency in English as a foreign language: routines and metapragmatic awareness. Studies in Second Language Acquisition, 18, 225-252.

Hymes, D. H. (1972). On communicative competence. In J. B. Pride & J. Holmes (eds.), Sociolinguistics: Selected Readings (pp. 269-293). Harmondsworth: Penguin.

Ivić, M. (2004). Neočekivanost i njene pragmatske oznake u standardnom srpskom. Južnoslovenski filolog, LX, 15-20.

Ivić, M. (2005). O rečima. Kognitivni, gramatički i kulturološki aspekti srpske leksike. Beograd: Biblioteka XX vek.

Jafrancesco, E. (2015). L'ascquisizione dei segnali discorsivi in italiano L2. Italiano LinguaDue, 1, 1-39.

Jones, C. (2011). Spoken discourse markers and English language teaching: practices and pedagogies. Neobjavljena doktorska disertacija. University of Nottingham.

Jucker, A. & Smith, S. (1998). And people just you know like wow . Discourse Markers as Negotiating Strategies. In A. Jucker & Y. Ziv (eds.), Discourse markers: Description and Theory (pp. 171-201). Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins.

Jucker, A. & Ziv, Y. (eds.) (1998). Discourse markers: Description and Theory. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins.

Kasper, G. & Blum-Kulka, S. (eds.) (1993). Interlanguage Pragmatics. New York/Oxford: Oxford University Press.

Kenda, J. (2008). Segnali discorsivi italiani. Le loro funzioni in testi non letterali e il loro ruolo nell'insegnamento di L2 (neobjavljen magistarski rad). Univerza v Ljubljani, Ljubljana.

Khachaturyan, E. (2011). Una classificazione dei segnali discorsivi in italiano. Oslo Studies in Language, 3 (1), 95-116.

Koprivica Lelićanin, M. (2014). Metadiskurs u savremenim italijanskim akademskim i novinskim člancima (neobjavljena doktorska disertacija). Filološki fakultet, Beograd.

Lakoff, R. (1973). The logic of politeness: Or minding your P's and Q's. In C. Corum, T. C. Smith-Stark & A. Weiser (eds.), Papers from the Ninth Regional Meeting of the Chicago Linguistic Society (pp. 292-305). Chicago: University of Chicago.

Levelt, W. J. M. (1978). Skill Theory and Language Teaching. Studies in Second Language Acquisition, 1, 53-70.

Levinson, S. (1983). Pragmatics. Cambridge: Cambridge University Press.

Licari, C. & Stame, S. (1989). Pour une analyse contrastive des connecteurs pragmatiques italiens et français: "magari" / "peut-être", "anzi" / "au contraire". Studi Italiani di Linguistica Teorica ed Applicata, 1-2, 153-160.

Lo Duca, M. G. (2006). Sillabo di italiano L2. Roma: Carocci.

Luke, H.-K. (1987). The establishment of commmon ground in natural conversation: The case of the utterance particle LA in Cantonese. Paper read at the 1987 International Pragmatics Conference, Antwerp.

Lyons, J. (1969). Introduction to Theoretical Linguistics. Cambridge: University Press.

Lyons, J. (1977). Semantics, vol. 2. Cambridge: Cambridge University Press.

Manili, P. (1986). Sintassi di connettivi di origine verbale. In K. Lichem, E. Mara & S. Knaller (eds.), Parallela 2, Aspetti della sintassi dell'italiano contemporaneo. Atti del 3° Incontro italo-austriaco di linguisti, Graz 28-31 maggio 1984 (pp. 165-176). Tübingen: Gunter Narr Verlag.

Mara, E. (1986). Per un'analisi dei segnali discorsivi nell'italiano parlato. In K. Lichem, E. Mara & S. Knaller (eds.), Parallela 2, Aspetti della sintassi dell'italiano contemporaneo. Atti del 3° incontro italo-austriaco di linguisti, Graz 28-31 maggio 1984 (pp. 177-190). Tübingen: Gunter Narr Verlag.

Mišić Ilić, B. & Lopičić, V. (2011). Pragmatički anglicizmi u srpskom jeziku. Zbornik Matice srpske za filologiju i lingvistiku, LIV (1), 261-273.

Mišković-Luković, M. (2006).- Semantika i pragmatika iskaza. Markeri diskursa u engleskom jeziku. Beograd: Filološki fakultet.

Mosegaard Hansen, M. (1998). The Function of Discourse Particles: A study with special reference to spoken standard French. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins.

Müller, S. (2005). Discourse Markers in Native and Non-native English Discourse. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins.

Nencioni, G. (1976). Palato-parlato, parlato-scritto, parlato-recitato. Saggi critici, 29, 1-56.

Nigoević, M. (2010). Diskursne oznake u hrvatskom i talijanskom jeziku (kontrastivna analiza) (neobjavljena doktorska disertacija). Sveučilište u Zadru, Zadar.

Nigoević, M. & Sučić, P. (2011). Competenza pragmatica in italiano L2: l'uso dei segnali discorsivi da parte degli apprendenti croati. Italiano LinguaDue, 2, 94-114.

Orletti, F. (ed.). (1994). Fra conversazione e discorso. L'analisi dell'interazione verbale. Roma: Carocci editore.

Östman, J.-O. (1981). You know". A discourse-functional study. Amsterdam: John Benjamins.

Panić, N. (2012). Prozodijski markeri citiranog govora u razgovornom jeziku (neobjavljena doktorska disertacija). Filološki fakultet, Beograd.

Parisi, D. & Castelfranchi, C. (1979). Scritto e parlato. In D. Parisi (ed.), Per una educazione linguistica razionale (pp. 319-346). Bologna: Il Mulino.

Piper, P. (2001). Jezik i prostor. Beograd: Biblioteka XX vek.

Polovina, V. (1987). Leksičko-semantička kohezija u razgovornom jeziku. Beograd: Filološki fakultet.

Polovina, V. (1999). Semantika i tekstlingvistika. Beograd: Čigoja.

Pons Borderia, S. (2008). Do discourse markers exist? On the treatment of discourse markers in Relevance Theory. Journal of Pragmatics, 40, 1411-1434.

Popović, Lj. (2009). Leksičke inovacije u elektronskom diskursu srpskog i hrvatskog jezika. In B. Tošović (ed.), Die Unterschiqede zwischen dem Bosnischen/Bosniakischen, Kroatischen und Serbischen (pp. 182-204). Wien: Lit Verlag.

Ristić, S. (1994). Ilokucijski aspekti upotrebe partikula. Južnoslovenski filolog, L, 145-154.

Romero Trillo, J. (2002). The pragmatic fossilization of discourse markers in non-native speakers of English. Journal of Pragmatics, 34, 769-784.

Sabatini, F. (1985). L'"italiano dell'uso medio": una realtà tra le varietà linguistiche italiane. In G. Holtus & E. Radtke (eds.), Gesprochenes Italienisch in Geschichte und Gegenwart (pp. 154-184). Tübingen: Gunter Narr Verlag.

Sacks, H., Schegloff, E. & Jefferson, G. (1974). A Simplest Systematics for the Organization of Turn-Taking for Conversation. Language, 50 (4), 696-735.

Samardžić, M. (1991). Konektori u savremenom italijanskom jeziku (neobjavljen magistarski rad). Filološki fakultet, Beograd.

Samardžić, M. (1995). Una proposta per la tassonomia dei connettivi testuali in italiano. Italica Belgradensia, 4, 67–79. Beograd: Filološki fakultet.

Samardžić, M. (1999). Pragmatički konektori u savremenom italijanskom jeziku. Riječ, 5 (1-2), 41–53.

Samardžić, M. (2000). Tekstualni konektori u savremenom italijanskom jeziku. Anali Filološkog fakulteta, 20, 381–399.

Samardžić, M. (2006). Od rečenice do teksta. Uvod u sintaksu italijanske složene rečenice. Podgorica: Univerzitet Crne Gore.

Samardžić, M. (2009). L'uso dei connettivi testuali nel parlato. In E. Burr (ed.), Tradizione & innovazione. Dall'italiano, lingua storica e funzionale, alle altre lingue. Atti del VI Convegno SILFI, Duisburg 28 giugno-2 luglio 2000 (pp. 125-135). Firenze: Franco Cesati.

Savić, S. (1993). Diskurs analiza. Novi Sad: Filozofski fakultet.

Savić, S. & Polovina, V. (1989). Razgovorni srpskohrvatski jezik. Novi Sad: Filozofski fakultet.

Savignon, S. J. (1983). Communicative Competence: Theory and Classroom Practice. Texts and Contexts in Second Language Learning. Reading, Massachusetts: Addison-Wesley.

Schiffrin, D. (1987). Discourse Markers. Cambridge: Cambridge University Press.

Schiffrin, D. (2001). Discourse Markers: Language, Meaning, and Context. In D. Schiffrin, H. Hamilton & D. Tannen (eds.), The Handbook of Discourse Analysis (pp. 54–75). Oxford: Blackwell.

Schourup, L. (1999). Discourse markers. Lingua, 107, 227–265.

Serianni, L. & Castelvecchi, A. (1989). Grammatica italiana. Italiano comune e lingua letteraria. Torino: UTET.

Sinclair, J. M. & Coulthard, R. M. (1975). Towards an Analysis of Discourse. The English used by teachers and pupils. Oxford: Oxford University Press.

Sornicola, R. (1981). Sul parlato. Bologna: Il Mulino.

Sornicola, R. (1982). L□ italiano parlato: un□ altra grammatica? In La lingua italiana in movimento, Incontri del Centro di studi di grammatica italiana (pp. 77-96). Firenze: Accademia della Crusca.

Sperber, D. & Wilson, D. (1986). Relevance. Communication and Cognition. Oxford: Basil Blackwell.

Stame, S. (1999). I marcatori della conversazione. In R. Galatolo & G. Pallotti (eds.), La conversazione. Un'introduzione allo studio dell'interazione verbale (pp. 169-186). Milano: Raffaello Cortina Editore.

Stammerjohann, H. (1977). Elementi di articolazione dell'italiano parlato. Studi di Grammatica Italiana, 6, 109-120.

Stević. S. (1997). Analiza konverzacije. Beograd: Filološki fakultet.

Stević, S. (2010). Alcuni elementi del discorso quotidiano. Italica Belgradensia, numero speciale, 86-96.

Svartvik, J. (1980). Well in conversation. In S. Greenbaum, G. Leech & J. Svartvik (eds.), Studies in English Linguistics for Randolph Quirk (pp. 167-177). London: Longman.

Swain, M. (1985). Communicative competence: some roles of comprehensible input and comprehensible output in its development. In S. Gass & C. Madden (eds.), Input in Second Language Acquisition (pp. 235-253). Cambridge, MA: Newbury House.

Šipka, D. (2010). Diskurs u primijenjenoj lingvistici. In V. Vasić (ed.), Diskurs i diskursi (pp. 357-366). Novi Sad: Filozofski fakultet.

Šokica, S. (1987). O značenju konverzacionih partikula u telefonskoj komunikaciji. Prilozi proučavanju jezika, 23, 189-210.

Tekavčić, P. (1989). Prema konstrastivnoj pragmatic tzv. “čestica” u hrvatskom ili srpskom i italijanskom jeziku. Rad JAZU, 427, 127-194.

Terić, G. (2009). Sintaksa italijanskog jezika. Beograd: Filološki fakultet.

Van Dijk, T. (1977). Text and context. Explorations in the Semantics and Pragmatics of Discourse. London: Longman.

Van Dijk, T. (1979). Pragmatic connectives. Journal of Pragmatics, 3, 447-456.

Velčić, M. (1987). Uvod u lingvistiku teksta. Zagreb: Školska knjiga.

Verdonik, D., Žgank, A. & Pisanski Peterlin, A. (2007). Diskurzni označevalci v dveh pogovornih žanrih. Jezik in slovstvo, 52 (6), 19-33.

Voghera, M. (1992). Sintassi e intonazione nell□ italiano parlato. Bologna: Il Mulino.

Widdowson, H. G. (1978). Teaching language as communication. Oxford: Oxford University Press.

Wierzbicka, A. (1986). Introduction. Journal of Pragmatics, 10, 519-534.

Wildner-Bassett, M. (1986). Teaching 'polite noises': Improving advanced adult learners' repertoire of gambits. In G. Kasper (Ed.), Learning, teaching and communication in the foreign language classroom (pp. 163-178). Århus: Aarhus University Press.

Yoshimi, D. R. (2001). Explicit Instruction and JFL Learner’s Use of Interactional Discouse Markers. In K.R. Rose & G. Kasper (Eds.), Pragmatics in Language Teaching (pp. 223-244). Cambridge: Cambridge University Press.

Zorzi, D. (2001). The pedagogic use of spoken corpora. Learning discourse markers in Italian. In G. Aston (ed.), Learning with corpora (pp. 85-107). Houston: Athelstan.

VII ЗАКЉУЧАКСАОБРАЗЛОЖЕНОМОЦЕНОМОПОДОБНОСТИТЕМЕИКАНДИДАТКИЊЕ:

Докторски радкандидаткиње **НЕВЕНЕ ЦЕКОВИЋ**на тему **“ДИСКУРСНИ МАРКЕРИ У ГОВОРНОЈ ПРОДУКЦИЈИ НА ИТАЛИЈАНСКОМ КАО ДРУГОМ ЈЕЗИКУ“**својим теоријским оквиром, критичком анализом, оригиналним истраживањем и резултатима недвосмислено доприноси научном сазнању о развоју и примени савремених метода и поступака у настави страних језика, посебно у настави италијанског као страног језика.

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је кандидаткиња НЕВЕНА ЦЕКОВИЋ подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема "ДИСКУРСНИ МАРКЕРИ У ГОВОРНОЈ ПРОДУКЦИЈИ НА ИТАЛИЈАНСКОМ КАО ДРУГОМ ЈЕЗИКУ"подобна за израду докторске дисертације у областиПРИМЕЊЕНЕ ЛИНГВИСТИКЕ(УСВАЈАЊЕ ДРУГОГ ЈЕЗИКА, МЕТОДИКА НАСТАВЕ ДРУГОГ ЈЕЗИКА).

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је проф. др ЈУЛИЈАНА ВУЧО подобна за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесепозитивне оцене о подобности кандидаткињеи предложене теме докторске дисертације

"ДИСКУРСНИ МАРКЕРИ У ГОВОРНОЈ ПРОДУКЦИЈИ НА ИТАЛИЈАНСКОМ КАО ДРУГОМ ЈЕЗИКУ"

а да се за ментора именује проф. др Јулијана Вучо, редовна професорка Филолошког факултета Универзитета у Београду.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др Јулијана Вучо, редовна професорка Филолошког факултета Универзитета у Београду

др Саша Модерц, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду

др Данијела Ђоровић, доценткиња Филозофског факултета Универзитета у Београду